

ARGUMENTARI VAGA FEMINISTA 2019

COSSOS

COSSOS

El control de la nostra vida sexual i reproductiva és un instrument del patriarcat per intentar sotmetre els cossos i les vides de les dones, lesbianes i trans. El dret a decidir, com un dret de justícia social que defensa el feminisme, va obrint portes perquè podem expressar diferents projectes de vida, noves formes de viure la sexualitat, la maternitat, el cos i la identitat i/o expressió de gènere. Els drets sexuals i els reproductius tenen a veure amb el cos, la nostra subjectivitat i amb les condicions socials, culturals i econòmiques que vivim.

Per què fem vaga?

- Perquè se'ns impedeix ser propietàries dels nostres cossos i dels nostres desitjos i se'ns nega el nostre dret a decidir. "Ni les dones ni la terra som territori de conquesta".
- Perquè la jerarquia catòlica, l'Estat, els poders econòmics i polítics i la cultura masclista i colonial generen un context que nega i limita les nostres decisions sobre com volem viure la sexualitat i la identitat i/o expressió de gènere, la nostra corporalitat, la maternitat, les nostres vides i relacions.
- Perquè els nostres drets sexuals i reproductius o no estan reconeguts, o no estan organitzats o estan limitats i no són efectius per a totes les dones.
- Perquè l'educació afectivo-sexual no apareix al currículum escolar. És una educació que no es basa en el plaer, sinó en la por, els tabús i els estereotips dominants. És heteronormativa, centrada en la reproducció, coitocèntrica i invisibilitza la diversitat d'identitats i/o expressions de gènere, com les de les sexualitats.
- Perquè es contemplen els cossos i la nostra sexualitat com a objectes i no com a subjectes de plaer. Per tant, es limita l'expressió dels nostres desitjos i la nostra eròtica, tant a l'hora de relacionar-nos amb altres persones com amb nosaltres mateixes.
- Perquè els nostres cossos racialitzats es presenten com hipersexuals i exòtics, i se'ns associa a allò "salvatge" i a allò "no domesticat", fet que ens cosifica encara més.
- Perquè quan les dones racialitzades apareixem als mitjans de comunicació es reproduïx la imatge de dominació blanca, la qual ens nega la possibilitat de ser visibilitzades com a referents del potencial humà que tenim a partir de l'assignació de rols negatius.
- Perquè l'avortament segueix al Codi Penal sense estar reconegut com un dret de les dones i les persones amb capacitat de gestar, per decidir sobre el seu cos i la seva maternitat. Les dones continuem enfrontant-nos amb els que ens criminalitzen i culpabilitzen per avortar. A més, no es respecta l'autonomia de les dones joves de setze i disset anys, les quals segueixen necessitant l'autorització dels seus pares i mares o tutors legals, i segueixen existint molts obstacles per fer efectiu aquest dret, tenint en compte que, a la pràctica, no es realitzen a la xarxa de sanitat pública.
- Perquè les lesbianes, bisexuals i trans vivim una situació de invisibilització, no tenim reconeixement social i patim discriminació. Encara perdura un model de família tradicional nuclear que ens dificulta l'accés a la reproducció assistida.

- Perquè les dones amb diversitat funcional som les altres oblidades, sense accés a la societat per falta d'accessibilitat, i se'ns veta la participació. Perquè la forma de funcionar dels nostres cossos és sancionada amb la visibilitat de les nostres realitats. Per la greu falta d'eines, com l'assistència personal i altres dispositius per viure en igualtat d'oportunitats i poder portar a terme els nostres projectes de vida.
- Perquè les dones joves ens enfrontem a múltiples obstacles per decidir sobre la nostra maternitat i els nostres projectes vitals. La situació de precarietat i inestabilitat creada per les condicions laborals i les polítiques neoliberals ens ho impedeixen. Si seguim dependent dels nostres pares/mares, si quedar-se embarassada és un obstacle a la vida professional, si els contractes de feina no triguen més de tres mesos, si no existeixen suficients escoles infantils públiques, la maternitat esdevindrà per moltes un acte heroic i per altres quelcom al que es renuncia. I quan decidim no ser mares, en moltes ocasions se'ns qüestiona i se'ns assenyala.
- Perquè les dones migrants en situació administrativa irregular no podem accedir a l'atenció a la salut al sistema sanitari públic, i se'ns dificulta, inclús als casos als quals se suposa que aquestes necessitats estan cobertes, com ara durant l'embaràs.
- Perquè ens imposen cossos impossibles i un cànon estètic occidentalitzat amb el que no ens identifiquem: un cos ni massa gros ni massa prim, blanc però una mica torrat, bru però no negre, exòtic però no estranger, que sembli lliure però no massa, que sigui atlètic i funcional pel sistema, que sigui femení... Un cos que anul·la la nostra diversitat de formes d'ésser i de ser al món i que ens genera molt patiment. Perquè aquell model respon als interessos del model capitalista i patriarcal.
- Perquè a les dones d'altres cultures se'ns qüestiona la nostra vestimenta i els nostres costums no occidentals amb la justificació de mantenir l'ordre i la seguretat, és a dir, amb el discurs de la integració.
- Perquè la institució psiquiàtrica patriarcal se'n fa càrrec perquè "les dones boges" no tinguem dret sobre els nostres cossos, identitats i maternitat.
- Perquè es medicalitza el nostre cos de forma innecessària; es veuen com a problemes els processos naturals com la menstruació, la menopausa o la vellesa. Perquè es sotmet a les embarassades a la violència obstètrica, ja que es tracta com un tràmit quirúrgic a partir de la generalització de les cesàries i episiotomies. Perquè s'invisibilitzen malalties que afecten les dones, com ara l'endometriosi. Perquè els malestars que apareixen com a patiment anímic o símptomes mal definits, sense causa orgànica demostrable, producte de la vida que portem, no s'estudien. A més, els prejudicis i estereotips que molts i moltes professionals de la sanitat tenen sobre dones migrants, trans, lesbianes i treballadores sexuals, atès que se'ns considera indignes de rebre atenció, ens fan fora del sistema sanitat i, per tant, del nostre dret a rebre atenció integral.
- Perquè a les dones amb identitats trans ens volen moldejar els nostres cossos a la normativa binària per encaixar a la societat patriarcal, fet que ens treu la possibilitat de tenir autonomia per triar amb quin cos ens sentim representades i si volem aplicar tractaments i modificacions.

Per quin motiu fem vaga?

- Per ser propietàries dels nostres cossos, dels nostres desitjos i decisions. Perquè l'Estat garanteixi, la societat respecti i l'Església i altres institucions religioses no s'hi fiquin.
- Per exigir a l'estat, a la jerarquia catòlica, als poders patriarcals econòmics i polítics i a la cultura colonitzadora i masclista que respectin la nostra autonomia i llibertat per prendre decisions sobre la nostra sexualitat, la nostra corporalitat i els nostres projectes vitals. Volem ser propietàries dels nostres cossos, desitjos i vides.
- Per fer possible que els nostres drets sexuals i reproductius estiguin reconeguts i siguin efectius per totes, independentment de la nostra edat, condició migrant i identitat sexual i/o expressió de gènere o diversitat funcional, i així aconseguir acabar amb totes les formes de control que exerceix la societat a l'àmbit reproductiu, incloses les pràctiques que vulneren els drets humans, com ara les esterilitzacions forçades.
- Per desenvolupar espais d'autonomia, plaer i poder personal per sentir-nos legitimades en l'expressió de les emocions i desitjos.
- Per aconseguir que l'educació sigui pública, laica i amb currículums feministes i descoloniais als quals es transversalitzin la perspectiva de gènere, antirracista i antixenòfoba a totes les disciplines.
- Per fer que l'educació afectivo-sexual estigui contemplada al currículum escolar i sigui integral, lliure d'estereotips sexistes, racistes i LGTBfòbics. Que se'ns eduqui en la diversitat, es vegin formes diverses de viure la sexualitat, identitats i/o expressions de gènere i les diverses corporalitats que existeixen, promovent així el plaer sexual i l'autoconeixement dels nostres cossos. Es demana una educació laica que informi, sense moralismes, sobre la importància de la prevenció d'embarassos no desitjats, les ITS i la violència sexual.
- Per fer possible que les dones racialitzades apareguem als mitjans com a referents del saber, heroïnes, filòsofes, salvant vides, professores, activistes, artistes, científiques, politòlogues, doctores, rurals, poetes, mares, advocades, peixateres, pensadores, periodistes, autònomes i així mostrar-nos com les referents que som i no tenir una representació de dolentes o víctimes.
- Per aconseguir que es reconeguin els nostres cossos com a subjectes de plaer. Volem poder expressar lliurement els nostres desitjos i la nostra eròtica quan ens relacionem amb altres persones i també quan ens adonem del nostre propi plaer. Tots els cossos i sexualitats són susceptibles de ser subjectes de desig. Tots els cossos són eròtics!
- Per fer que l'avortament estigui fora del Codi Penal i es reconegui com un dret de les dones i persones amb capacitat de gestar a decidir sobre el seu cos i la seva maternitat. Que es respecti l'autonomia de les dones de setze i disset anys i es garanteixi la seva realització als serveis públics de salut per totes les dones. Avortament lliure, segur, gratuït i a la Sanitat Pública!
- Per a què les lesbianes, bisexuals, trans i altres persones amb dissidència sexual i/o de gènere podem expressar lliurement la nostra sexualitat i identitat i/o expressió de gènere, tenint reconeixement dels nostres drets sexuals i reproductius. Per fer que es tinguin en compte els diferents models de família i els projectes de vida que existeixen. Que se'ns faciliti l'accés a la reproducció assistida.

- Per aconseguir que les dones joves, en tota la seva diversitat, puguem decidir sobre la nostra maternitat i els nostres projectes vitals, i per això se'ns ha de reconèixer com a subjectes; han de cessar les retallades als serveis públics i socials, les polítiques neoliberals que ens fan més precàries, s'han de reconèixer els nostres drets laborals i s'han de crear xarxes de recolzament que ens permetin posar al centre les cures i les activitats que fan possible el benestar de les persones.
- Per fer que les dones migrants en situació administrativa irregular puguem accedir a l'atenció sanitària pública, anul·lant el Real Decret 16/2012 que ho impedeix. Per fer que es garanteixi la protecció de les nostres dades i es doti d'intèrprets al sistema sanitari.
- Per aconseguir que les dones, en tota la seva diversitat, deixem de liderar les xifres d'atenció en salut mental. Perquè les dones de la Unió Europea no necessitem ser medicades amb psicofàrmacs.
- Perquè es reconegui la diversitat dels nostres cossos i de formes de ser i estar al món. La nostra condició ètnica i de racialització i els nostres cossos són diversos a l'hora de funcionar; ens agrada portar els cabells i la roba de moltes formes, ens maquillem si ens ve de gust i no ens fa vergonya tenir estries. Tots els cossos són desitjables i desitjats! Són tan diversos com nosaltres.
- Per poder disposar de la informació necessària per prendre decisions sobre els nostres cossos i impulsar la investigació mèdica des d'un enfocament no androcèntric, que posi les necessitats de les dones entre els seus objectius; que totes les dones puguem accedir a serveis de salut mental, de proximitat, independentment de la nostra situació administrativa, la nostra edat, sexualitat i identitat i/o expressió de gènere.
- Per defensar el dret a triar un part que es correspongui amb la nostra cultura.
- Per aconseguir que les persones amb identitat trans tinguem accés als tractaments sense que se'ns patologitzi i tinguem autonomia per decidir si volem aquests tractaments, perquè els nostres cossos no estan obligats a seguir la norma social patriarcal i binària.